

číslo 10 - říjen 2008 - cena 10 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

VRCHOL SVATEBNÍ SEZÓNY NA HLUBOKÉ

hlubočtí Lucie Vačviricová a Pepa Joza
od 3. října manželé

STAROSTI STARÉ OBORY

nezvaní návštěvníci uvnitř zvířecí
zahrady

Sliby se maj' plnit...

... nejen o Vánocích. Já to vím a snažím se. Když jsem své dceři k osmnáctinám slíbila výlet do Paříže, myslela jsem to vážně a jen osudově nepříznivé podmínky posunuly náš čistě dámský výlet o dva roky. Zateplovala se fasáda, předělávala elektrika, pravidelně se kupovalo mlíko a chleba (krmíme dospívajícího syna!) – zkrátka odložení slibu měl na svědomí syndrom Prázdné peněženky.

A tak jsme vyjely až letos – dokonce v den mých narozenin – a dcera vypadá na 18 i po dvou letech. Zabily jsme tak několik much jednou ranou. Nejely jsme do Paříže, ale letěly do Říma. I přes pokročilý věk mi letenku zařídila Student Agency. Nutno přiznat, trochu jsem nebyla ve své kůži. Bez pánské doprovodu nejezdíme, bylo to poprvé. Leč partner i mladší bratr vypadali, že i oni se na náš výlet těší: už abychom byly pryč.

Je pravda, že právě Itálie je pro dvě osamocené ženy dobrou volbou. Zažili jste už, aby číšníci kolem vás doslova běhali, klečeli na kolena u vašeho stolu a vysvětlovali rozdíl chutí mezi *krémem brulé* a *le fragole se šlehačkou* při nesnadné volbě *il dolce* (dezertu)? Malý rozpor mezi námi nastal právě v tuto chvíli, protože dcera myslela, že to dělají kvůli její minisukni, zatímco já se domnívala, že je hřeje moje zralá krása.

Vinno rosso (tedy červené víno) je v Itálii výborné a silné – a to bez toho, že bychom snobsky zkoumaly lokalitu, kde zrálo, pily jsme *vino de la casa* (víno toho domu) a vždycky bylo výborné. V metru stačilo mít otazník v očích a už přispěchal na pomoc opálený Říman, aby názorně vysvětlil přestup z Linie A na Linii B ve stanici Termini. Italové budují trasu C – jenže jaksi se pořád prokopávají k nějakým památkám, nešťastníci, tak to ještě potrvá. Daly jsme své holčičí hlavičky dohromady a městská turistika nám šla skvěle. Líza zvládá angličtinu a změny časů a turniketů na letišti. Já tušila jistě souvislosti na trase Vatikánská muzea – capella Sistina – chrám sv. Pietra – via Corso – Forum Romanum.

Znenáviděly jsme si pouze tzv. sluchátkáře. Výpravy minimálně 50 turistů se sluchátkem v uchu, s okem vytreštěným, řítící se za svými průvodci s mikrofonkem přes mrtvolky ostatních turistů. Ve dvou jsme naopak snadno a nenápadně proklouzávaly ze Sixtinské kaple zkratkou pro diplomované průvodce přímo do chrámu, nechávaly velké dýško jeptiškářům v prodejně s růženci, křížky, portréty papežů a pohlednicemi a také se cpaly zmrzlinou, samozřejmě italskou, která má jen jednu nevýhodu: je moc velká. Plácají ji do kornoutů jen ve velikosti medium nebo grande, piccolo ani náhodou...

Koupený růženec jsme naší babičce vymáchaly v mramorové mušli se svěcenou vodou v chrámu a jely domů.

Abychom vrátily přijaté dobré skutky, ujaly jsme se na pražském letišti jednoho zbloudilého Francouze (díky bydlišti poblíž Belgie mluvil naštestí skvěle německy) a protáhly ho napínavou pražskou hromadnou dopravou až na hlavní nádraží. A vidíte: chválil, jak je pražské letiště čisté a nové, naše metro srozumitelně značené a české pivo výborné a levné. Takže jde o úhel pohledu: Máme se čím chlubit, ne že ne. A cizincům se líbí zase v cizině, protože doma to maj okoukané.

Francouz jel do Pardubic vlakem, my rychlíkem do Budějovic a naštestí jsme předběhli zloděje měděného vedení na pražském hlavním nádraží o plných osm hodin. Takže jsme domů dojeli včas... a skoro v pohodě, kdybych... nebyla kárána průvodčím vlaku, který mi vyčetl mou červenou luxusní kabelku položenou na sedadle vedle mně. Jednak tím prý zabírám místo navíc (může být pokutováno až 100 Kč) a jednak mohu svým zavazadlem znečistit vlakovou soupravu! Z jeho slov jsem se dosud nevzpamatovala, protože až do té chvíle jsem se vždy domnívala, že jsem to já, kdo se cítí být železnicí silně znečištěn. Teď tedy víte, kdo může za špínu na našich železnicích, potažmo i za stav záchodků ve vlacích, na hlavním nádraží a na nádražích venkovských a za epidemii žloutenky. Já.

Hluboká před lázněmi... Stará pohlednice: Úřední dům z Podskalské louky – Zpravodaji poskytl pan Jiří Hanuš, hotel Závěš

◆ ZPRÁVY Z RADNICE ◆

Zápis z jednání rady ze dne 18. srpna

■ Rada projednávala dispozice s majetkem města. Nájemníci bytového domu v Nerudově ul. požádali město o projednání podmínek prodeje domu a o zařazení oprav domu do rozpočtu města.

■ Společnost Agroturistika s.r.o. se sídlem v Kostelci, požádala na konci roku 2007 město o převzetí ČOV, která byla osazena za finančního přispění města na obecní větví kanalizace a na tuto je napojena mimo »holandský autokemping« podstatná část obývaných domů v obci. Komplexní vyřešení situace týkající se vlastnictví a správy vodovodu a kanalizace je nutné, spol. VaK JČ a.s. ale nepřistoupí k převzetí správy dříve, než dojde k rekonstrukci jejich havarijního stavu. Město obdrželo od JČ kraje dotaci na zpracování projektové dokumentace ČOV Kostelec.

■ Na základě vyhodnocení technického stavu KC Panorama bylo zpracováno řešení úpravy tří nejpálčivějších problémů stavby.

A. Trhliny v římsách a v obvodovém plášti – způsobeno objemovými změnami a použitými materiály.

B. Povrchové úpravy západního štítu – štít nebyl vzhledem k rozestavenosti sousedního objektu dokončen, dochází k poškození cihel (chybí omítka) a k promrzání (tepelné mosty, nedostatečný tepelný odpor). C. Zabezpečení venkovního schodiště na jižní straně (zatékání, promrzání, nebezpečí pro chodce v zimě).

Navržena řešení: Provedení zateplení, štukových úprav pro římsy a obvodový plášť a zastřešení lehkou konstrukcí nad celým prostorem venkovního schodiště.

■ Město přispělo na pořízení ultrazvukového inhalátoru pro občanku města Hluboká na pomoc při jejich těžkých zdravotních obtížích.

■ Městu se podařilo zajistit pro SDH Kostelec hasičské vozidlo Karosa z elektrárny Temelín jako náhradu za současné vozidlo, které je již 30 let staré. Automobil koupí město za zůstatkovou účetní hodnotu. Pokud bude tento automobil zakoupen, bude nutné, vzhledem k velikosti vozu, provést stavební úpravy stávající garáže.

■ Městu byly poskytnuty granty z Obnovy drobné sakrální architektury v krajině: Na obnovu kaple sv. Isidora v Hroznějovicích, na obnovu kaple Panny Marie a sv. Vojtěcha v Hluboké. Dále město obdrželo granty na protipovodňová opatření v obci Lišnice, Purkarec.

■ Dokončení opravy komunikace Lišnice – Radonice, Němčice – hájovna bylo projednáváno i s Lesy ČR o spoluúčasti na financování opravy komunikace, kterou používají těžební a dřevařské firmy pro odvoz dřeva.

■ Navržené pěší spojení lokality U Muncického rybníka se nyní jeví méně výhodné než event. umístění chodníku na pozemky města.

■ Město jedná o zajištění prodeje domů č. 130 a 131 v Purkarcích. Nájemníci byli osloveni, zda mají o koupi bytů zájem a projednán další postup (založení byt. družstev). Nájemníci deklarovali, že v obou domech je v nevyhovujícím stavu komín. Proto bude rekonstrukce komínů před převodem domů provedena.

■ Provedení opravy komunikace v Municích.

■ Projekt *Partnerská města v obrazech*. Projekt obsahuje účast zainteresovaných skupin občanů na 4 vybraných akcích partnerského města (v Hluboké i v Greinu) a tvorbu nástěnného kalendáře na rok 2010 s fotografiemi jednotlivých akcí během roku 2009 v obou městech.

■ Upozornění: etapy akce cyklostezka Hluboká – Poněšice přes Purkarec koordinovat tak, aby při výstavbě části přes Babu nebyly poničeny již vybudované části stezky.

■ V objektu Sokolská 426, který se demoluje pro stavbu Relaxačního a rekondičního centra zůstala zachovalá původní kachlová kamna, dle předběžného vyjádření Jč. muzea cca z 19. století. Kamna byla odborně rozebrána a uložena. O kamna projevílo pro své sbírky zájem Jč. muzeum, které je ochotno uhradit náklady na rozebrání. Rada rozhodla, že kamna zatím zůstanou uložena v PMH a bude jednáno o využití těchto kamen v přístupových prostorech nového komplexu budov jako připomínky původního schwarzenberského objektu.

U příležitosti výlovu Munického rybníka
ve dnech 25.10 – 30.10.2008, pořádáme pro labužníky

Týden rybích specialit

V naší restauraci ochutnáte

kapra, pstruha, tolstobika, candáta, lína, štika

K bohatému stolu Vás zvou šéfkuchaři

Vladislav Vávra, Jan Pravda a kolektiv hotelu Závíš

Informace v recepci hotelu : tel.387 966 666

info@hotelzavis.cz

Jihočeské rybářské slavnosti na Hluboké

V neděli 26. října se na hrázi Munického rybníka v Hluboké nad Vltavou uskuteční Jihočeské rybářské slavnosti. Slavnosti připravuje Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko ve spolupráci s Rybářstvím Hluboká.

Jihočeské rybářské slavnosti začnou časně ráno výlovem Munického rybníka. Pro ty, kteří si v neděli rádi pospí, budou oficiálně zahájeny v deset hodin. Po úvodních proslovech dojde ke slavnostnímu pasování významných osobností do cechu rybářského. Kromě výlovu rybníka budou moci návštěvníci na slavnostech ochutnat rybí speciality, zhlédnout okrasné barevné ryby či ukázky tradičních řemesel, posedět v pivním stanu či projít trh. Pro děti budou připraveny dětské atrakce a soutěže. Nebude samozřejmě chybět ani prodej ryb.

Slavnosti mají i zajímavý doprovodný program. »Od dvou hodin odpoledne mohou milovníci koní navštívit Dvůr Vondrov, který bude do pěti hodin odpoledne poskytovat jízdy na koních zdarma. Ve stejném čase si také mohou návštěvníci slavností zdarma prohlédnout expozice rybářství na loveckém zámečku Ohrada a mezi devátou hodinou ránní a čtvrtou hodinou odpolední si mohou zdarma prohlédnout sádky v Rybářství Hluboká,« uvedl Jan Šmidmayer z Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko.

S Jihočeskými rybářskými slavnostmi bude spojen i **týden rybích specialit**, které bude možné od neděle 26. října do soboty 1. listopadu ochutnat v restauracích KA●PR a Hubert, Lovecké chatě Parkhotel a hotelích Podhrad a Závíš z Falkenštejna.

Akce je spolufinancována z rozpočtu Jihočeského kraje.

Firma PETBULLMOTO

Pavel Petráček Vám nabízí:

- Kompletní servis motocyklů a skútrů všech značek
- Prodej kvalitních skútrů

a motocyklů zn. KENTOYA

vč. jejich záručního i pozáručního servisu

- Prodej bazarových motocyklů s prověřeným původem
- Přípravu motocyklu/ skútru na STK
- Diagnostiku a prodej moto i autobaterií
- Prodej doplňků a náhradních dílů

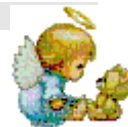
Více na www.petbullmoto.cz nebo na t.č. 774 041 661

Naleznete nás na adrese: Lidická 1196, Hluboká nad Vltavou, výpadovka – směr Týn nad Vltavou

AKCE! 1.10. – 31.12.2008 sleva 15% na servisní práce

Klub maminek Andělek

Místo volného času pro rodiny
s předškolními dětmi Hluboká nad Vltavou

Od 6. 10. v prostorách bývalé knihovny
v Zámostí – Žižkova 247

Stálý program:

dopoledne	9 – 11.30	odpoledne 16 – 17.30
pondělí	volná herna (Lucka)	
úterý	Mimísek (Jana)	Hopsadlo (Iva)
středa	Hrátky s batolátky (Iva)	
čtvrtek	Tvůrčí dílna Lucka (Iva)	Šikovné prstíky (Lucka)
pátek	angličtina (p. Vlasáková)	

Tvůrčí dílna:

- 9. 10. – **dráči z papíru**, vstupné 30/40 Kč
- 16. 10. – **ozdoby z dýní**, dýni s sebou, vstupné 30/40 Kč
- 23. 10. – **podzimní motiv z windowcolors**, vstupné 30/ 40 Kč
- 30. 10. – **lampion na Halloween**, vstupné 30/40 Kč

Hopsadlo – přihlášky dětí na tel. 721 948 294

Angličtina pro maminky – zájemci o výuku anglického jazyka a anglickou konverzaci, hlase se prosím na tel 721 948 294

Mimísci

Schází se v úterý dopoledne s Janou. Přijďte si pohrát a popovídat s maminkami miminek o vývoji a výživě, půjčit časopisy o dětech a pohrát s hračkami (určenými jen pro miminka a po každé hodině pečlivě umytými). S sebou dobrou náladu a deku či podložku pro miminko.

Vstupné 40 Kč / členky 30 Kč

Hrátky s batolátky

Středa dopoledne – Iva, Lucka. Cvičení, říkadla, tvoření a hraní pro děti asi od 1,5 roku do tří let. Vstupné 40 Kč / členky 30 Kč

Šikovné prstíky

Čtvrtek odpoledne – Lucka, Iva. Odpolední tvůrčí dílna je určena pro maminky »školkových« dětí. Přijďte si něco pěkného vyrobit společně s dětmi. Vstupné dle činnosti a materiálu.

Tvůrčí dílna

Čtvrtek dopoledne Lucka. Dopolední tvůrčí dílna je určena především pro maminky na rodičovské dovolené. Zatímco si děti hrají nebo malují, maminky si mohou něco pěkného vyrobit. Vstupné dle činnosti a materiálu.

Hopsadlo

Úterý od 16:00 hodin s Ivou. Pro šikovné kluky a holky od tří let je určen odpolední kroužek plný her, říkadla a pohybu. Možná překvapíme babičky dědečky nějakým vystoupením ☺.

Cena 400/členky 300 za čtvrt roku.

Volná herna

Pondělí dopoledne – Lucka. Přijďte si jen tak pohrát a popovídat Vstupné 40 Kč /členky 30 Kč

Anglický jazyk Dle zájmu maminek.

*Těšíme se na vaše náměty, připomínky a dotazy.
Přivítáme jakoukoli pomoc při zajišťování chodu MC.*

Mgr. Iva Rausová, tel 721 948 294

Lucie Volková, tel. 777 817 515

e-mail: maminky.hluboka@seznam.cz

Hluboká oslavila třetí vinobraní

Vinice v Hluboké nad Vltavou byla už potřetí důvodem pro uspořádání Jihočeských slavností vína. Tentokrát dokonce vydala první dobrou úrodu ve své novodobé historii. »I přesto jsme si dali za cíl přilákat na slavnosti více lidí, než se sklídí hroznů – a to se nám podařilo,« uvedl Jan Šmidmayer ze společnosti Ekologos, která akci každoročně pořádá.

Hroznů z místní vinice mohli ochutnat i samotní návštěvníci akce při sklizni vína, která slavnosti zahájila. Velikost i chuť hroznů je mile překvapila, protože mnozí brali nápad s vinohradem spíše jako příjemnou záminku k vinobraní. To pro návštěvníky přichystalo nejenom víno hlubocké, ale i znamenité víno moravské a zejména pak burčák. Burčáku se letos vypilo 1 700 litrů, což je v historii hlubockého vinobraní rekord. Úspěch však nemělo pouze víno, ale i kvasnicové pivo, které bylo na slavnostech vůbec poprvé.

Návštěvníky nejvíce zaujalo několik ukázek z muzikálu Jedna noc na Karlštejně, který v létě hrál místní divadelní soubor na zámeckém nádvoří. »Karel IV. vykoupil hrad Hluboká ze zástavy a zařadil jej na seznam svých nejvýznamnějších hradů. To, že byl i milovníkem vína, připomněl právě muzikál Jedna noc na Karlštejně,« odůvodňuje Jan Šmidmayer přítomnost Karla IV. na slavnostech.

Pro návštěvníky byl vedle muzikálu připraven řemeslný trh, pivní stan, dechová hudba, soutěže, skákací hrad, dětský kolotoč a mnoho dalšího. Moderování se ujal známý herec a znalec vína Jan Vala. Velký zájem byl letos o ochutnávky vín v hotelech Podhrad a Závíš z Falkenštejna, které večer doprovázela znamenitá hudba – v hotelu Podhrad to byla jazzová kapela Kvartet Štěpána Markoviče a v hotelu Závíš z Falkenštejně hrála cimbálová kapela Zkrat a rovněž českokrumlovská cikánská kapela Cindži renta. S postupujícím večerem už se v hraní cimbálovka a cikánská kapela nestřídaly, ale pustily se do společného vystoupení, které roztančilo velkou část restaurace a přineslo bouřlivý potlesk.

Po získání nových zkušeností se začínají pořadatelé připravovat na čtvrtý ročník slavností. »Rádi bychom za uplynulý ročník poděkovali zejména městu Hluboká nad Vltavou, které nám na slavnosti poskytlo finanční příspěvek, dále panu starostovi Tomáši Jirsovi za záštitu nad akcí, městské policii za jejich profesionální spolupráci, Divadlu Hluboká nad Vltavou a Hlubockým princeznám za jejich skvělé vystoupení,« uvedl za organizátory Jan Šmidmayer.

Jihočeské slavnosti vína byly pořádány v rámci projektu Oživení zapomenutých tradic v regionu, a to zejména díky dotaci z Regionálního operačního programu Jihozápad.

Foto: starosta města Tomáš Jirsa a moderátor Jan Vala a sběrači vína

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Směr budoucnost - cíl prosperita

PARKHOTEL ** Hluboká nad Vltavou
srdečně zve na gastronomické speciality
do LOVECKÉ CHATY!**

PARKHOTEL ****

PŘEHLED GASTRO AKCÍ:

10.– 14. října **Ochutnejte Loveckou chatu IV.**

– poslední možnost ochutnat
naše degustační menu v roce 2008

26. – 29. října – **Rybí hody**

v rámci Jihočeských rybářských slavností

10.– 16. listopadu – **Svatomartinský týden**

– svatomartinská husa, domácí kachnička
a mladá moravská vína

28. listopadu – 1. prosince **Zvěřinové hody**

PARKHOTEL **** KULTURNÍ PROGRAM – ŽIVÁ HUDBA – CIKÁNSKÁ KAPELA

18. října, 1. a 15. a 29. listopadu – **Cikánský večer v Lovecké chatě** – hraje Činži Renta, vstup 50 Kč, speciality šéfkuchaře

Omluva

Omlouvám se všem hlubockým občanům za mylné upozornění na **pořádání rekordu v nejpočetnějším mažoretkovém průvodu.**

Bohužel pro nezáměr skupin musela být akce zrušena. Ale pokusím se ji zorganizovat na jaře znovu. Sledujte zpravodaj.

Tereza Skleničková

Dovolujeme si Vám oznámit zahájení provozu

**VETERINÁRNÍ OŠETŘOVNY
HLUBOKÁ**

Boženy Němcové 102, Hluboká nad Vltavou
NON STOP ☎ 606 608 901

Ordinujeme:

Po – Pá 8:00 – 11:00, 15:00 – 20:00,
So 9:00 – 12:00

kompletní péče o malá zvířata, poradenství, prodej krmiv

MVDr. Vladimír Vavřín, MVDr. Milena Cimbálová

Kosmetické úpravy zvířat

i v místě vašeho bydliště

– úprava srsti (stříhání, česání, koupání...)

– stříhání drápků

☎ 737 527 811

Blahopřání:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci říjnu 2008 oslaví významná výročí

Jaromír Vácha	Hluboká 85 let
Růžena Klečková	Hluboká 85 let
Václav Sedláček	Kostelec 80 let
Božena Beranová	Hluboká 75 let

Do dalších let přejeme dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu

Město odhalilo novou sochu

V pátek 5. září zažilo město Hluboká nad Vltavou hezkou událost. Odhalení nové sochy na hlubockém náměstí se zúčastnil také její autor, mladý japonský sochař Tets Ohnari, jeho přátelé a v krásném slunečním odpolední přišli nové umělecké dílo rádi přivítat občané města.

Tets promluvil dokonce česky, protože v Čechách dva roky studoval a nebylo tedy třeba ani překladu. Starosta města a senátor Tomáš

Jirsa vyzval děti přítomné mezi diváky, aby pomohly sochu odhalit. A tak bílá látka odhalila dílo, které připomíná kruhy na vodě. Socha přilákala nejdříve zvědavé dětské ručičky a pak i ruce dospělých, které se o pracovaného kamene dotýkaly. Ještě lépe socha působí, jestliže se na její ploše skutečně zrcadlí voda...

Na své skulptuře Tets OHNARI pracoval celé léto v Českém Krumlově u galerie Egona Schiele. Opracoval celou horní plochu obrovského kusu sliveneckého mramoru

samozejmě ručně a s dlátem a brusným kamenem v ruce každodenně pracoval na svém díle...

Narodili se

Kamila Gruberová Hluboká

Opustili nás

Jiřina Kolařová	Bavorovice
Milan Vrzák	Hluboká
Marie Tůmová	Hluboká
Vlasta Řádová	Hluboká

I ve špatném počasí je stezka na Hlubokou nabitá cyklisty

Na to, že cyklistická stezka z Českých Budějovic na Hlubokou nad Vltavou připomíná v letních měsících dálnici, si už Jihočeši zvykli. Překvapivé výsledky ale přinesl výzkum, který v sobotu 20. září realizovala Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko.

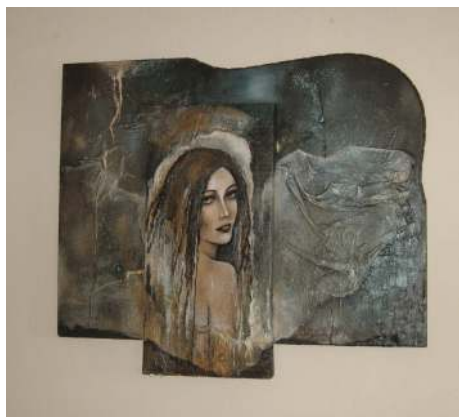
»V loňském roce jsme provedli sčítání cyklistů na cyklistické stezce z Budějovic na Hlubokou. Výsledky byly jasné – o stezku je obrovský zájem jak mezi cyklisty, tak mezi bruslaři. Tenkrát byl ale červen a ideální počasí – okolo 30° C. Proto jsme se rozhodli v letošním roce provést sčítání znovu, tentokrát však v září a při velmi špatném počasí. Bylo zataženo a 13° C,« uvedl Jan Šmidmayer z Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko.

Výsledky sčítání všechny překvapily. Ačkoliv zatažené a chladné počasí se na počtu cyklistů i bruslařů odrazilo, přesto je o cyklistickou stezku č. 12 stále obrovský zájem. Od osmé hodiny ranní do osmé hodiny večerní sčítací komisaři zaznamenali přes 800 cyklistů, bruslařů a dalších uživatelů cyklostezky. Pro srovnání – za ideálního teplého počasí v červnu bylo na témže místě napočítáno za celý den přes 3 000 lidí.

Pokles způsobil zejména nízký počet bruslařů, kteří se na cyklostezku vydávají zpravidla jen za pěkného počasí. Vloni v červnu při 30° C bylo napočítáno 663 bruslařů, letos v září při 13° C jen 100. Naopak maminky s kočárky mají překvapivě o stezku větší zájem v zataženém, než-li ve slunečném počasí.

Největším nedostatkem stezky nadále zůstává špatný asfaltový povrch v Bavorovicích, který odrazuje zejména bruslaře. Z předchozích statistik je patrné, že se bruslaři zastaví v Bavorovicích a na Hlubokou kvůli špatnému stavu asfaltu dojede málokdo. To se samozřejmě projeví i na poklesu tržeb místních majitelů restaurací.

Vysoký zájem o cyklostezku potvrzuje logičnost plánované výstavby stezky i na pravém břehu Vltavy. Na tu by Město České Budějovice mohlo získat peníze z Evropské unie. »Je však potřeba začít na projektu ihned pracovat, jinak by se mohlo stát, že už peníze z evropských fondů dojdou,« sdělil Jan Šmidmayer.

Vltavská tesknice a Podskalské mámení – to jsou dva obrazy, které nově najdete v restauraci hotelu Závíš. Tohle je jeden z nich. Autorka je Dana Flidrová. Více v článku na str. 9.

Jazzový večer

Pro každého milovníka jazzu a swingu je připraven stylový taneční večer

Neváhejte oprášit buřinky, nezapomeňte na rukavičky.

S kapelou unORGANized band

Kdy: 25. 10. 2008, 20:30h

Kde: Hotel Závíš

Stará obora

Jak napsat pravdivý článek o Staré oboře? Vylíčit, že je v ní krásný kus přírody, nádherné stromy, čistý vzduch, spousta zvěře, vzácného hmyzu a rostlin a přitom konstatovat: nesmí se do ní chodit!

Ovšem, všichni si dovedeme představit, jak by se v ní krásně špacírovalo na nedělní procházce, dětem bychom ukázali zvířátka a cyklisté by si tam určitě našli skvělé stezky. Bože, tolik krásného prostoru pro rekreaci!

Ale, je tak těžké pochopit, že stejně, jako se korunovační klenoty vystavují jednou za mnoho let a nemůžeme si je každý zkusit, stejně tak jako se nevráždíme do kuchyně zámků Hluboká a nevaříme si tam polévku, jsou i některé lesy – obory – jako národní poklad zneprístupněny lidem? Protože kdyby tomu tak nebylo, nebyly by obory oborami. Stará obora je tady 237 let (první zmínka o oboře na Hluboké je z roku 1535 v bývalé vinici – je zde tedy velice dlouhá tradice!). A je nutné si uvědomit, že je zachovalá jen díky tomu, že není veřejně přístupná. Jednak kvůli ochraně zvěře uvnitř – v oborním chovu se zvěř chová ve větším množství než v obyčejném lese, potřebuje klid a cíleně se šlechtí a je tedy velkou ztrátou, pokud by geneticky kvalitní jedinci utekli například povelým plotem.

Není to záležitost jedné generace, ale několika století.

A také proto, že v oboře neznalý člověk snadno přijde k úrazu (střílí se tu, jsou zde polomy a také tady občas padají staré stromy bez výstrahy!)

Opravdu se do obory nikdy nesmělo?

Řeči rádoby pamětníků, že dřív se do obory normálně smělo chodit, nejsou pravdivé. Historicky mám doloženo turistickým průvodcem z roku 1923, že se došlo na Karlův Hrádek, tam čekal předem domluvený hajný a ten převedl lidi oborou. Za poplatek asi 5 starých rakouských korun bylo poté možno shlédnout krmení černé zvěře (divokých prasat). To nám při své návštěvě potvrdil i pan Schwarzenberg.

Ale jinak lesní správa připravuje organizované návštěvy obory, pro důchodce, školy, kohokoli. Když si parta lidí najme autobus, my jim to tady ukážeme i s výkladem. A budeme rádi. Nechceme, aby sem chodili sami. Aby páchali škody a aby se taky něco podstatného mohlo stát jim.

Co nám řekl datel? Koukám na oboru shora a vidím toho dost, i když moc času nemám, protože se hodně nalítám a natūkám do dřeva. Díky spoustě starých stromů a spoustě larev mám dost práce. Ale tohle nepochopím a červená čepička mi v tom nepomůže. Proč lidi nemají rozum, vtrhnou do obory, vypáčí oborní vrata a nechají je dokořán? To je nenapadne, že zvěř může utéct a že je to vloupání?

Proto se zlobíte?

Ptáme se revírníka pana Václava Valenty na nedávnou nepřijemnou příhodu. Lidská nenechavost a chtivost zážitků za každou cenu by rozčilila i sto let padlý kmen dubu.

Ano, jsem pro rozvoj turistického ruchu, fandím stezkám pro cyklisty, ale obora nebo chráněná přírodní území mají jiný režim. Je nutné vědět, že je to prostředí, které prosperuje právě proto, že je před náporom lidí chráněno. Nemůžou tam jít všichni. A nemůžou tam jít násilím. Střílí se tu, padají stromy, protože částečně je to tady ponecháno přírodním zákonům a my neručíme za bezpečné cesty. To bychom museli pokácet právě ty nejvzácnější staré stromy.

Co se tady vlastně stalo?

Stojíme u vrat, která před pár týdny násilnicí otevřeli přeražením kovové závory... Podívejte se, jak nepřístupným terénem plným kopřiv sem k vratům přišli, páčidlem roztrhli závoru a rozervali dubové dřevo pajcrem. Tahle vrata

byla otevřená při závodu Xterra, ale přes rok jsou svařená napevno a zatlučená, nikdo jimi neprochází. Takže to vypadá, že dotyční přesně věděli kam jít, vybavili se nástroji a nejenže se do obory dostali násilím, ale vrata pak nechali otevřená.

Když se otevřou oborní vrata, utíká zvěř rychle?

Snaží se utéct? Nesnaží se aktivně utéct, ale když mají možnost, jsou zvědaví a jdou... A než se na porušený plot nebo bránu dokořán přijde, může uplynout den, dva, tři... vypáčená vrata mohla být otevřená týden. A to už zvěři stačí.

Volali jste policii? Ano. Škoda na vratech je za pár tisíc. To není samozřejmě cena za práci při opravě a za eventuální únik zvěře. Když někdo vejde do obory, poruší lesní zákon, vstup do oplocených ploch je zakázán. Jízda na kole v lese mimo vyznačené stezky je nepřipustná. Když někoho přistihneme v oboře, můžeme pokutovat. Ale nemůžeme být na všech místech obory a místo práce honit nevitane návštěvníky. Vniknout do obory násilím je už přešůpek proti zákonu.

Myslíte, že to byli cyklisté, kdo se do obory násilím dostali?

Na konci prázdnin proběhla nějaká velká turistická akce, potkávali jsme desítky lidí na kole mimo oboru a hodně z nich i v oboře. Takže máme pocit, že si někdo připravil průjezd, vrata otevřel a pak je sem vpustil. Oborník mi volal, že vykazuje z obory už asi čtyřicátého cyklistu. To muselo být naplánované.

Ale vždyť sem jednou za rok pustíte cyklisty závodu Xterra. Ano. Jenže jednou do roka na jeden den a organizačně s naší pomocí. Závoru na vratech v té oblasti pak zase svaříme.

Je také rozdíl, jestli se tady na kolech pohybují trénovaní závodníci nebo obyčejná rodina na kolech. Mluvíme o levém břehu Vltavy, o oblasti Baby, vede tudy místy i kolem oborního plotu turistická stezka pro pěší! A to je to, co nepochopím, že lesní turistickou stezku pro pěší, a to vůbec ne pohodlnou, naopak je tu dost náročný lesní terén – používají lidi pro jízdu na kole.

A je jich pořád víc, už to přerůstá určité meze, tady je les, stezka, po které se na kolech jet nedá

a my tady potkáváme rodiny s malými dětmi na kolech. Děti ubrečený, máma zoufalá, táta našťavaný – a zlobí se na nás, že je les neupravený pro cyklisty! Lidi vjedou s koly klidně do oblasti polomů, vejdou do obory, nepřijde jim divné, že přelézají tři ploty a že překračují zákaz vstupu. Terén pro kola naprosto nevhodný. Líp by si to užili pěšky – přitom by se mohli občas i zastavit, poslouchat a koukat kolem sebe. Je to tady krásné.

Lidé jsou dost bezohlední.

Starosti s lidmi tohoto ražení jsou vyčerpávající. Cyklistika za každou cenu, i za cenu ztrát na okolní přírodě, zvěři. Ono bohužel cokoli otevřete zcela turistům, málokdy zůstane umírněné. Cyklisté jsou povoleni, tak se jich objeví davy. Pustíte motorové čluny na řeku, sjedou se všichni a řev a rambajz a pohyb v údolí vyplaší všechnu zvěř.

Neumíme si vážít toho vzácného, co máme. Nejsem vychovaní tak, abychom v chráněné lokalitě cupitali jenom po vyznačeném chodníčku a nerozhazovali kolem sebe odpadky, jak to naprosto důsledně respektují v jiných zemích. Bud' si tam lidi všeho víc váží, nebo se tam tak uklízí. Jsou tak vychovaní, nebo mají důslednější tresty? Kdo ví...

Zjistili jsme, že existuje cyklomapa, ve které jsou narysované cyklostezky skrz oboru – krásná rovná čára cesty. Jsou tuším z roku 1992, nevěřili byste, kudy to ve skutečnosti vede, cestou necestou – dělali to podle map od stolu, nikdy ten terén tady neviděli. S jedním rozlíceným majitelem téhle mapy jsem mluvil osobně, nadával jako špaček, že si dovolíme dát na cyklistickou stezku vrata! Když přešel čtvrtá vrata a vybojoval boj s prasaty, tak byl nepřičetný. Nenapadlo ho, že ta vrata u obory asi mají svá opodstatnění a že bude asi něco špatně s mapou. Objasn timer mu, že tady opravdu stezka nevede a on mi ukázal mapu jako důkaz. Šel jsem a koupil si ji v budějovickém mapovém centru...

Teď se ale opravdu staví cyklostezka po levém břehu, to je ve spolupráci s vámi? Je držena v hranicích, které nebudou pro oboru nebezpečné nebo ohrožující?

To je pravda, ano. Nebude u ní hrozit riziko, že by se lidi dostali do obory, že by vadila během lovu nebo při naší práci. Velký problém pro nás ale je, že v nepřístupném terénu kaňonu levého břehu, v lokalitě proti AMU, máme pouhé dvě cesty. A tu jednu cyklostezka zabere pro sebe. Původní domluva byla, že cestu budeme nadále využívat, ale respektovat pohyb cyklistů. Jenže parametry cyklostezky jako takové nedovolí pohyb nákladního auta. Bude s tím problém, protože my v nepřístupném koutě revíru přijdeme o jedinou použitelnou cestu. Je to ta spodní cesta, pro oboru jediná tepna, kudy lze s nákladem dřeva projet. Po té horní, historicky cenné tarasené schwarzenberské cestě nemůžeme vozit dříví, protože ji nechceme zničit. Jezdíme po ní traktorem, malým terénním autem, ale kdybych na ni vzal nákladňák s dřívím, tak je po ní. Proto jsme měli tu spodní a tu nám teď zaberou cyklisté... Rozměry stezky, ani pevnost podkladu zřejmě nedovolí použití pro nutnou lesní techniku a údržbu lesa.

To bylo pesimistické oborní téma. Jak vypadá optimistické? Podzim v oboře je krásný, při povídání s revírníkem brzy zjistíte, že tohle je řemeslo, které vám přiroste k srdci a že na oboru je víc než pyšný. Duby mají plno žaludů pro divočky a daňkům už pěkně hnědnou krky, znak blízké říje...

Budovy revíru jsou nově opravené, v původní podobě, včetně barvy fasády. Interiéry doplňuje masivní nábytek z místních dubů – pevný stůl a těžké židle. Krásné dřevěné dveře, jako doplněk třeba hodiny na daňčím paroží, na podlaze kůže z uloveného divočka... Teď se právě boří staré hospodářské budovy a udělá se pěkné zázemí pro dělníky. Palivo nařezané do zásoby na zimu pro kotel na dřevoplyn...

Státek naproti, který je o nějaký pátek starší než Vondrov, a kde dřív bývali koně a připravovalo se krmivo pro oboru, také prochází rekonstrukcí. Dnes už k oboře nepatří, nový majitel ho ale chce také opravit do původní podoby. Zdá se, že tu bude na pohled krásný kout schwarzenberské architektury v jihočeské přírodě. Obora je od roku 1771 ve stejných hranicích (tehdy bylo dokončeno oplocení a zvěř vehnána do obory) a díky tomu jsou tady zachovány nádherné krajinné scenérie a úžasné exempláře stromů. Různé druhy dubů, k nejvýznamnějším patří americké duby bahenní (ty nám závidí i odborníci z parku v Lednici), skupiny dubů červených, všechno spíš připomíná park než obyčejný les ... a hodně z toho navrhla kněžna Eleonora.

Kněžna? Copak si lesníci nechali mluvit do obory od dámy?

Kněžna měla estetický cit. Například poslední přestavba zámku nebo park pod jejím dohledem. Na mnoha místech obory lze vidět podobnou strukturu jako v zámeckém parku (skupiny stromů, průhledy, cesty, rybníčky...)

Je třeba říci že zde v oboře působíme dva: já jako revírník se starám o les, cesty, příkopy, masky a kolega ing. Novosad o zvěř, lovce, pastviny, políčka a společně některé drobnosti měníme v oboře i dnes. Nebo se spíš vracíme k tomu, jak to asi kdysi bylo. Podmáčenou louku vysušíme, když jsme zbuďovali hrázku a udělali rybníček, a protože půda je zde hodně kyselá, roste tu samá sítina, použije se kvalitní dolomit pro změnu pH. Je přírodní, víc přirozený. Louky osejeme travinami určitého složení, musí to být minimálně pětidruhovná louka. Na historických mapách jsou to všechno pastviny a když je takhle odvodníme, je z nich zase opravdu kvalitní pastva, zvěř to má ráda.

Krásný pocit. Vy si tady tvoříte krajinu!

My se snažíme vrátit ji tam, jaká byla. Máme mapy... hodně staré. Už v nějakém 17. století byl charakter porostů zhruba nakreslený tak, jak

vypadá dnes, už zde byly páteřní komunikace, vnesené až k Vltavě, osvědčily se a není důvod je měnit. Buky, duby a další stromy tady žijí čtyři sta, pět set let...

Vidíte: skupina listnáčů, a i když se kolem rozpadá už starý smrkový porost, tak i když ten zmizí, listnáče přežijí a máme základ lesa. Tahle smrčina je zase typicky nevhodná monokultura, takové se sázely před padesáti lety. Tohle je naopak kvalita: nejstarší část obory, Zlatěšovické údolí, smrky stáří 250 let, výška téměř 50 metrů, původní ze středního Povltaví, tady vpravo introdukované dřeviny borovice vejmutovky, douglasky.

Duby a buky stáří 300 až 400 let, patří původnímu porostu, skupiny smrků přes 50 let. Tady teď pracujeme, sází se skupinové výsadby smrků a buků, porosty se musí vhodně doplňovat...

My v lese jsme takoví pomalí. My užíváme lesy pradědků. Les který založíme my bude sloužit někomu za sto let. Lesáctví je řemeslo,

kde jsou zkušenosti pěkně dlouhé, generační.

Tenhle padlý strom leží už tři roky, už ho obrůstá mech, ale než se vrátí do země, rozpadne na prach, uplyne sto let.

Jak dělat les?

Stačí se po lese dobře dívat – to mi říkal starý lesák, pan ing. Košan.

Tak koukáme. Seníky i s krmelci. Zlatěšovický potok zurčí v údolí, posed a rybníček. Krásné partie lesa. Daněk kouká zase na nás z hustého houští, cítí se v bezpečí. Je sám. Blíží se říje. Sametová tráva, mech pod kopýtky, listí, keře, kde se dá schovat, stromy, ze kterých padají bukvice, které tak chutnají. Opravdu třiřetleté stromy a vypadají docela mladě. Skupina nejstarších až 550 let starých. A zase tenhle strom to má spočítané, během 20 let spadne, houba ho uvnitř strávuje...

Ošetřené torzo dubu, pietně stojící na svém místě, nahoře zabezpečené proti vodě a ponechané přirozenému zániku... Zvláštně hrbatý kmen smrku sice poraženého, ulomil se během polomu, je krásný, zvláštní... Časem ho odkorní a vystaví na odív.

V oboře je takové různé práce navíc, o které vlastně nikdo netuší...

Máme velké a krásné stromy a jsme na ně patričně pyšní, říká revírník opravdu pyšně. ***A brouka se nebojíte?***

Brouci jsou na světě o pár milionů let déle než my a chovají se pořád stejně. My jsme jim svým způsobem hospodaření v lesích připravili přepečovanou podmínku k životu. Smrky dnes rostou v nížinách, kam nepatří. Patří do pásma hor, 700 m. n. m Je to dědictví generací se kterým my se teď pereme. Používáme stromové lapáky, do kterých lýkožrout nalétne a my jej pak zlikvidujeme buď oloupáním kůry nebo chemicky, použijeme feromonové odporníky v lapačích, když je nejhůře tak otrávené lapáky. Máme lepové pásy kvůli housence, protože ona se vyvine v zemi a mašuruje po kmeni nahoru, aby se napásla na listech. To je strašně stará metoda. Máme v oboře 250 ptačích budek, aby nám hodné sýkorky pomohly se sbíráním hmyzu. Čili brouka respektujeme, musíme vědět, kde je, včas jej vytežit a z lesa odvézt. K ochraně lesa proti hmyzím škůdcům nás zavazuje i lesní zákon.

Po chvíli, kdy drkotáme terénním autem po jedné z cest, skončíme u dubu padlého přes cestu. Tak takhle padají duby. Včera prý ještě stál. Hodný dub, zřejmě nemá smysl pro dramatické chvíle a rozhodl se padnout sám a v tichosti, nikoli na nás. Takhle romantické to je, a prý hodně často.

Obora je určena pro chov zvěře, její odstřel, ale těžší se tu dříví, i když v omezené míře. Každý rok něco dřeva popadá, nejen při kalamitách. Při nedávném posledním větru tady také popadlo dost dřeva. Takže kdyby tudy v tu dobu jela ta početná parta cyklistů, tak to na ně spadne. Není to o tom, v jak špatném pořádku mají Lesy České republiky své lesy. Jsme v oboře. Aby les mohl správně žít, měl by v něm být ten správný nepořádek. Zdravé stromy, mladé stromky, staré stromy, popadané stromy, zetlelé dřevo. Jen tak se mohou vyvíjet ti správní brouci, miliony hmyzu, roháči, roháčky, larvy, mohou hnízdit ptáci, rodit se myši pro dravce...

Jen tak je tu dobře větší zvěř, máme tady také snad všechny druhy sovy, výr, kalous, puštitík, sýc, sova pálená, kulíšek nejmenší. Zahníždil tady orel mořský. Daňci jsou letos silní, mají velké krásné paroží, znak dobré výživy.

A upřímný povzdech: Proč by v každém revíru nemohl být les, který necháme úmyslně zanedbat?

Znáte některou místní zvěř osobně? Obora má 1600 hektarů. Je velická. Nemůžeme je znát. Veškeré zvěře je tu zhruba 700 kusů. Tady se žije velice divoce. Ani lovy se nedělají jen z posedu.

Kdybychom hádali, jak asi vypadal prehistorický les, který vyrostl přirozeně, podobal by se trochu naší oboře?

Borovice, duby na velmi volný spon, naprosto převládala líska, v tom jednotlivé javory. Podobal. Vyrostl sám, samozřejmě ho nikdo nesázal. Skladba stromů je zjištěna z analýzy prehistorických vrstev rašeliny, kde se ukáže složení pylu uloženého ve vrstvě určitého časového období.

Stará obora je svět sám pro sebe. Studánka, lomeček, kde se těžil místní materiál na cesty. Na hraně ukázkového starého lesa vysoko na smrku, je hnízdo orla mořského. Něco jako vrabčí hnízdo, ale stébla jsou nahrazena pořádnými větvemi, vypadá to jako pořádná otep chrástí. Mláďata už vylétla. To místo orlům naprosto vyhovuje, přes louku mají pěkný rozhled do dálky.

Pozoroval jsem orla u vody, jak chytal ryby. Bylo horko, tlouští byli krásně vidět pod hladinou a orel desetkrát nalétl, než chytil jednu rybu...

Tajemství obory...

Krásný strom. Největší buk v polesí. Kmen mohutnější nahoře v koruně než dole u země, výška 45 metrů, objem cca 30 m³. Je to vitální, zdravý, silný strom, buky jsou čisté stromy s krásnou kůrou, dvojitý kmen nic nerozlomilo, nic ho nevyvrátilo, tak si tady klidně žije svých 300 let...

Kapradina hasivka orličí vám na průřezu stonkem odhalí stylizovanou rakouskou orličí. (Ne, tohle už nezařídila Eleonora von Schwarzenberg.)

Ve Staré oboře se terén svažuje z jednoho velkého kopce, všude jsou potůčky, které sbíhají do údolí. Tady se nám sesouvá les. Od času povodní se totiž změnila vodní poměry, terén úžasně nasákl, a mírně začal utíkat svah, natloukli jsme sem proto kameny jako taras.

U nás našťastí nejsou tyto problémy velké, ale jsou terény, kde sedí les na skalách a zemina není soudržná s podkladem, tak les popojede třeba o 20 – 30 metrů. Ale nevyvrátí se, jenom se posune, protože kořeny do skály nevrostou... *Neuvěřitelné, že?*

Děkujeme za krásnou procházku oborou...

Chci vás získat na svou stranu a vysvětlit vám, proč to tu máme tak rádi. A proč sem nemůžeme lidi pustit bez dozoru... ale mohou přijít za námi. Obora je dědictví po prapradědečích a byla by nesmírná škoda o ně přijít...

Je důležité si uvědomit, že Stará Obora je významný krajinnotvorný a estetický prvek evropského, ne-li světového významu. Vytvoření takového zařízení v této dnešní podobě stálo mnoho úsilí celé generace odborníků a lesníků. Velký význam této obory tkví v její velikosti a kompaktnosti.

Generace předků vytvořily uprostřed civilizace oázu klidu a estetické harmonie lesních porostů v níž lze s úspěchem chovat zvěř. Zachování rovnováhy mezi zvěří a lesem je současným hlavním cílem hospodářů ve Staré Oboře. Snažíme se, abychom se mohli – s nadsázkou řečeno – »podívat našim předkům zpřímá do očí« a uchovat jejich dílo pro budoucí generace.

Tento cíl však není možno realizovat bez vás, vážení čtenáři. Často vyrušovaná zvěř se chová atypicky – vychází na pastvu pouze v noci, loupe lesní porosty – stručně řečeno: trpí stresem. Proto vás žádáme, chovejte se ke Staré Oboře jako k zařízení, které slouží vám všem.

Vždyť při vyslovení jména Stará Obora padne automaticky jméno Hluboké nad Vltavou. Stará Obora by nebyla bez Hluboké a Hluboká by bez Staré Obory nebyla celá. Co láska k lesu vytvořila, nechť dobrá vůle zachová ...

Mezi svěřicemi

Dana Flídrová se narodila na Hluboké, vystudovala Filosofickou fakultu UK v Praze a pracuje jako redaktorka tiskovin v Národním divadle. Během středoškolských studií studovala soukromě malbu u prof. Jiřího Zemana a v samostudiu pokračovala i na vysoké škole. Pro Národní divadlo vytvořila několik plakátů či jejich návrhů, pro kostel sv. Martina v Kozojedech u Prahy vytvořila oltářní obraz a obraz Madona s dítětem. Spolupracuje s řadou časopisů, připravuje rozhovory s osobnostmi uměleckého světa. Je spoluautorkou knih o historii a současnosti budov Národního a Stavovského divadla. Napsala a ilustrovala knihu Roztančené pohádky s převyprávěnými librety nejznámějších baletů. Připravuje další knihu, opět s divadelní tematikou.

Proč o tom vlastně píšeme? Protože v létě vystavovala autorka v renomované galerii Na dvorku v Českých Budějovicích na výstavě nazvané Mezi svěřicemi – tři autoři hledají podobu třinácti svěřic své práce. Dana Flídrová vystavovala objekty na dřevě, z let 2006-2008 oleje, kombinované techniky. S ní Jan Zeman (štukové plastiky) a Jaroslav Klíma (fotografie). Výstava byla velmi působivá a téma více než oslovující. A její obrazy můžete potkávat i u nás. Například dva nové přibýly v hotelu Záviš. A třeba nebudou poslední...

Jak dlouho ve vás zrála představa výstavy a tenhle motiv?

Výstava svěřic se zrodila poměrně »nesvatě«. Měli jsem sraz se spolužáky z gymnázia a tam jsem se domluvila spíš z hecu se spolužákem Honzou Zemanem, že uděláme společnou výstavu. Po nějaké době jsme se navštívili a zjistili, že ten náš úlet není zas tak velký úlet a že by to šlo. Jenže jsme od začátku věděli, že moje obrazy a jeho štuky jsou opravdu hodně rozdílné záležitosti a že by to tedy chtělo ještě někoho. Tak jsme oslovili fotografa Jaroslava Klímu. Sešli jsem se všichni tři, domluvili termín, téma – třináct svěřic, i jsme si určili, které svěřice to budou (jde o hodně náhodný výběr).

A rozešli jsem se s tím, že každý z nás bude pracovat podle svého, nebudeme se vzájemně ovlivňovat a pak se sejdeme až na výstavě. I stalo se. Takže výsledná konfrontace našich představ je skutečně někdy až syrová. Ale myslím, že o to zajímavější.

Mohla byste nám alespoň jmény představit postavy, o kterých vaše poslední výstava je? Barbora, Agáta, Apolena, Dorotka, Judita (i když to vlastně svěřice nebyla), Jenověfa, Kateřina, Marta, Markétka, Hedvika, Lucie, Kristina a Marie.

Která z nich je vám nejbližší? Všechno jsou to moje »holky«, každá mě nějak zajímá. Ale musím přiznat, že některá mi přirostla k srdci víc jako osobnost, některá zase jako obraz, kterého bych se nerada vzdávala. Jako osobnost je mi blízká Marta, která pro samou práci nemá čas naslouchat tomu, čemu by naslouchat měla (a že takových Mart kolem nás je!!). Mám svůj příběh o Juditě, a myslím, že i její obraz se vymyká celku.

Jak byste definovala význam pojmu svěřice? Každá definice pojmu svěřice, světec, svatý... podle mého názoru pokulhává. Kolikrát se lidé ve své historii zmýlili a někoho upálili pro čarodějnictví, aby pak za pár let tuto osobu prohlásili za svatou. A naopak. Jak jsem s dočetla, revize se dělají i u svatých. Hranice jsou velice tenké. Ostatně myslím, že skutečně nezáleží na tom, jestli někoho někdo prohlásí za svatého. I církev s tím počítá, a tak pro jistotu máme svátek Všem svatých – tedy i těch, o kterých nikdo ani nevěděl, tak byla jejich svatost nenápadná. Lapidárně řečeno: myslím, že v »nebi« si to přeberou a kdo je tam s titulem »svatý« neprávem, pomůže pěkně jinam. A obráceně.

Našla byste v dnešním světě nějakou současnou svěřici?

To souvisí s předešlou otázkou. Pokud je svěřicí žena, která koná jen dobro a nezahřeší byt' jedinou myšlenkou a jediným slovem, pak odpověď zní: Nenašla. Pokud mohu za svěřici považovat někoho, kdo sice slovem i myšlenkou malinko zhrěší, ale zvládá svůj život se ctí, ba ještě s mnohým navíc, pak odpověď zní: Rozhlédněte se kolem sebe. Jen na Hluboké je jich plno.

Ale odpovědět se dá i jinak. Ještě během studií, někdy v 80. letech, jsem byla na setkání s Matkou Tereziou v kostele sv. Ignáce v Praze. O víře a svěřicích jsem toho věděla pramálo, ale ještě dnes si vybavuji ten nesmírně silný dojem, který mnou proběhl, když ta maličká svrasklá paní procházela kolem mě. Věděla jsem a byla přesvědčená, že jednou bude prohlášena za svatou. Nebylo to ani pod dojmem toho, co vykonala, ale z pocitu, že

z ní jde obrovská síla. Opravdu, z ní to dobro hmatatelně vycházelo. Neumím to popsat.

Jak jste vnímali společné téma s oběma vašimi společníky výtvarníky – muži? Asi nerozhodovalo, jestli já jsem žena a oni jsou muži. Spíš svou roli hrál pohled na svět a na téma. Honza Zeman je recesista a jeho štuky jsou přímočarým (chcete-li) mužským příběhem. Pokud je někdo naladěný jinak, nebo pokud nechce přijmout laskavou recesi v tak »vážném« tématu, může trochu i kroutit hlavou. Mně se ale jeho plastiky líbí. Vzpomeňte si třeba na nádherný film Jiřího Stracha Anděl Páně. Kolik v něm bylo víry, humoru a právě laskavé recese. Vlastně mu závidím schopnost zkratky. Já jsem i v obrazech »ukecaná«. Jaroslav Klíma má fotografie, které asi víc

korespondují s mým chápáním, ale je to chlap, tak tam má trochu víc erotiky, než bych si troufla já.

Inspirovalo vás nějak i staré dřevě, na kterém jste pracovala?

Ze starého dřeva se stal můj zamilovaný materiál. Musíte jeho povrch a strukturu respektovat mnohem víc než plochu obyčejné desky nebo plátna. Navíc mě baví představovat si, čím ten kus prošel a co se do něho vepsalo. Maluji hlavně přes léto, protože přes rok si svůj čas vybírá divadelní sezóna. Navíc je v létě, při dobrém počasí, přece jen manipulace s dřevěnými deskami a objekty, včetně všech nátěrů, jednodušší tady v domku na Hluboké než v pražském činžáku. Moc mě to baví – má to všechno jen jednu stinnou stránku: v bytě není k hnutí. O tom by mohla moje rodina vyprávět.

Bude následovat výstava svěřiců? Nebo výstava hříšnic?

Trefila jste se přesně. Svěřice by měly putovat do Německa, ale obohacené právě o hříšnice (byla Judita svěřice, nebo hříšnice?)

Přibude například královna ze Sáby, mám rozpracovaný dvojobraz Marie Stuartovny a Alžběty I. Skicuji pramáti hříšnic Evu, zajímavý je příběh mé oblíbené Marie Magdalské. A pak jde druhá linie – v galerii Na

dvorku jsme pro velký úspěch :-) pozvaní už na příští rok, takže v září 2009 by tam měla být další výstava, tentokrát s pracovním názvem Můj svět; opět trojice Zeman – Klíma – Flídrová. Mým »světem« bude kolekce Příběhů. A protože mým světem je divadlo, tak to budou příběhy především inspirované divadlem. Ale to je zatím jen na startu.

Jakou vaši práci potkáme v blízké době na Hluboké? V hlubockém hotelu Záviš visí už přes rok obraz Záviše z Falkenštejna a královny Kunhuty. S Jiřím Hanušem jsme se domluvili na další spolupráci, takže koncem léta tam doputovaly další dvě dřevěné desky: Vltavská tesknice a Podskalské mámení. No a na příští rok už také máme něco domluveno.

Foto z archivu autorky: String trio J.A.J., Dana Flídrová Jan Zeman a majitelka galerie Marie Kubovcová

Svatba v bílém, princ na bílém koni a bílý zámek... Pohádka?

Byla to svatba roku nebo nebyla?

Upřímně řečeno, přece jen hlubočtí zvýšili pozornost. Už brzy ráno bylo možné pozorovat stěhování mobilních záchodků na Knížecí dvůr a další horečné, stejně nezbytné přípravy. Mnozí se šli po obědě podívat, jak princ uhání na bílém koni parkem k zámku. Ve venkovních zahrádkách restaurací posedávaly maminky s kočárky a povídaly si o Ivetě a dívaly se za projíždějícím kočárem se šťastným párem. A nebyly samy. Naše městečko praskalo ve švech, korzovali tu nejen obyčejní zvědavci, ale opravdoví paparazzi s kamerami a foťáky...

Odhlédneme-li od diskusí o páně Pomejeho dlužích, o problémech Ivety s prášky či pitím, čistě vizuálně to byl krásný svatební den a princeznovské šaty, blondatý účes, kočár a bělostný ženich se tady krásně vyjímali. Sluníčko svítilo a Štekl, zámek a Knížecí dvůr propůjčili svatbě ty nejhezčí kulisy. Počítání známých tváří herců a hereček a jiných VIP osobností zabralo hlubokým hezkou chvíli a špitale se o nich od ucha k oušku. A proč vlastně ne? Byl to hezký den, ona i on si řekli zamilované ano a naše město má zas jednu reklamu v celé republice.

A že se u nás dějí i úplně obyčejné a asi upřímnější svatby našich kamarádů a kamarádek, kterým to štěstí ze srdce přejeme? To je dobře!!!

Jak to ale bylo s Ivetou a popelčínými oříšky?

Zpěvačka s ženichem spala v hotelu Štekl už ve čtvrtek před svatbou. V pátek 5. září už byla k vidění v krásném svatebním účesu a nádherných, odvážných svatebních šatech z dílny návrháře Josefa Klíra. Odvážné byly proto, že uhlídat nádra deroucí se z korzetu, bylo nad lidské síly. Ivetě Bartošové s tím nakonec musel pomáhat sám ženich a zvláště při prudších pohybech či předklonech své nevěsty přidržoval její hrudník oběma rukama. Připraven byl kočár tažený koňmi, bělouši z Kladruhu, malá zpěvačka Eliška, která měla zazpívat Tři oříšky pro Popelku, i svědkové Daniela Maxová a Pavel Pásek, tajný mecenáš doslova pohádkové svatby. Po boku zpěvačky byl i její syn Artur, který vedl při obřadu skupinu družiček a své mámě a jejímu příteli přinesl snubní prsteny. Jediné, co chybělo, byly diamantové šperky v hodnotě šesti milionů korun, kterými měla nevěsta ozdobit svatební šaty a ženich sněhově bílou košili. Zdá se, že došlo nedorozumění mezi firmou a budoucími novomanželi...

Sedmikráskové prstýnky

Na špercích svatba ani začátek společného života nestojí. S Jirkou si koupíme svoje prstýnky, ale až na ně budeme mít. Přála bych si nějaké z bílého zlata... nechala se slyšet nevěsta. Zatím ženich z drátků a sedmikrásek stvořil dva zamilované prstýnky, které si při obřadu navlékli.

Svatbu tento problém možná trochu narušil, ale nijak výrazně neovlivnil. A nenarušila ji ani přítomnost exekutora, kterou předvíдалa na Hluboké média. Jiří Pomeje prý ale sepsal u notáře předmanželskou smlouvu, ve které je všechno společně nabytý majetek včetně svatebních darů majetkem zpěvaččiným. Od notárky potom dostal měšec čokoládových mincí s tím, že ty jsou vážně jenom jeho.

Zpěvačka Iveta Bartošová a herec Jiří Pomeje jsou svoji.

Ano si řekli chvíli po třinácté hodině na nádvoří zámku. Oddávající stačil snoubence ve svém projevu upozornit na úskalí manželství a nezapomněl dodat, že je sám třicet let ženatý. Nevěsta s ženichem sledovali projev ruku v ruce, před nimi stál zpěvaččin syn Artur. Jiří řekl první nahlas a zřetelně ano, po něm i Iveta. Velmi romantický byl i slavnostní novomanželský polibek. Polibek byl dlouhý. Po celou dobu vášnivého líbání létaly z balkonu bílé okvětní lístky růží.

Novomanželé si po obřadu připili se starostou Tomášem Jirsou, který je oddával. Ten jim původně nabízel víno, ale protože pár v minulosti bojoval s alkoholem, zdraví a svůj další život zapíjeli raději vodou. »Je nám ctí, že s našimi osudy zůstalo tolik kamarádů. Děkujeme a vážíme si toho,« řekl těsně po obřadu zpěvaččin manžel Jiří Pomeje.

Novomanželé nemohli s polibky přestat

Manželé a jejich nejbližší příbuzní jsou na slavnostním obědě ve Štekle, další hosté mají zázemí v restauraci Knížecí dvůr. Na úvod slavnostního oběda si svatebčané dopřáli pivo a slivovici, poté se pustili do kachních jatýrek.

Stovky hvězdných hostů, které se na zámku očekávaly, nedorazily, ale zas tak málo jich také nebylo. Někteří ale hned po obřadu spěchali domů. Novomanželé obědvali s rodinou čtyři hodiny, oběda se zúčastnila i Ivetina kamarádka Andrea Verešová s manželem a dcerkou. Po krájení svatebních dortů patřil parket novomanželům. Zpíval jim Petr Muk.

Na Knížecím dvoře, místě, které bylo určeno přátelům a známým, byla k vidění například Vendula Svobodová, Petr Jančařík, Petr Novotný, Martin France, Petr Janda nebo Aleš Brichta, režisér Zdeněk Troška, herec Vladimír Dvořák... Informace o dění v Knížecím dvoře mluví o tom, že se unavení, ale šťastní novomanželé společně s hosty bavili například při vystoupení Petra Jandy a Aleše Brichty dlouho do noci.

Ohňostroj ve tvaru srdce svatbu uzavřel... Odpoledne druhý den po svatbě už naši krásnou Hlubokou novomanželé opustili, Iveta měla totiž koncert. A kdy si dopřejí svatební cestu? O tom se určitě dozvíme... Těba se vrátí na Hlubokou...

Daruji do dobrých rukou štěňátka křížence voříška a vyššího bílého pudlíka. Dvě světlé fenky a tmavší pejsek, jsou po chytré mamince, veselí a mazliví.

K odběru ihned. Chvátá.

Kontakt:

Tereza Skleničková

Telefon: 728942801

E-mail: hopihop@centrum.cz

Přijmu samostatného kuchaře na HPP do restaurace v Hluboké n/Vlt. – pružná pracovní doba, nástup možný ihned.

☎ 736 202 255

■ ■ Hejtman kraje a hlubocký rodák RNDr. Jan Zahradník začal svou předvolební kampaň, kde jinde – než doma – u nás na Hluboké. A ještě lépe, přímo v sympatické vinárně hotelu Závěš, kde nabídl Hluhočákům nejen předvolební gulášek, ale i diskusi nad problémy, které nás štve... Třeba dopravní situace na Jihu Čech...

- Hledáte místo, kde publikovat své názory?
- Píšete komentáře k aktuálnímu dění u nás i ve světě?
- Zajímáte se o kulturu?
- Píšete prózu, poezii?

Internetový kulturně-publicistický deník www.subjektivnik.cz hledá nové spolupracovníky. Staňte se součástí našeho redakčního týmu!

Pokud Vás nabídka zaujala, prosím, neváhejte nás kontaktovat na níže uvedených e-mailech.
Radim Pavlík
radimpavlik@email.cz
Eva Opltová -
evickaoptlova@seznam.cz

Kosmetický salón Šárka,
Smetanova 643, Hluboká nad Vltavou
tel. 777 606 952

nabízí

kosmetické služby

- Peeling, změkčení pleti, hluboké čištění pleti, úprava obočí, barvení obočí a řas, hydratace pleti sérem
- Masáže obličeje a dekoltu
- Depilace voskem - horní ret, horní a dolní končetiny, třísel
- Přikládání masek - výživných, hydratačních, zklidňujících, k léčbě akné, **novinka - maska čokoládová**
- Aplikace protivráskového séra

Nově:

1) **sportovní a rekondiční masáže s použitím aromaterapie,** kdepomocí masérských hmatů působíme na tělo za účelem ovlivnění stavu organismu, zejména posílení zdraví, zdatnosti, zvýšení celkové odolnosti

2) **komplexní masáže plosek nohou,** kde se pomocí reflexních bodů na chodidlech uvolňují energetické bloky, stimuluje se oběhový a lymfatický systém

Po celý rok je možné zakoupit **dárkové poukázky**

- k svátku
- k narozeninám
- k Vánocům

Z cyklu: Rychlé povídky se špatným koncem

Jednoho dne jsem si všiml, že mi můj PC tyká. Nevím, zda právě začal, nebo to trvalo již déle – zda to byla porucha nebo nějaký skrytý pokyn. Ale rozhodně se tím náš vztah zcela změnil. Doposud jsem v něm viděl neživý mechanismus, který plnil zadané úkoly spolehlivě a bezodkladně, jak to předpokládali v kurzu, který jsem absolvoval (aniž bych někdy narazil na něco tajemného). Zkrátka, náš dosavadní vztah by se dal vyjádřit úměrou: živý – neživý. Nebo ještě názorněji: pán – služebník.

Právě si uvědomuji, že takto formulované spojenectví jako by ukazovalo, že na něm parazituji, že tedy jde o nějakou nerovnost: on pracuje pro mne bez odměny, stárne a opotřebovává se, kdežto já vydělávám své peníze díky jemu. Ze svých odměn mohu žít v dobrém domě, mít zánovní auto i manželku, dopřát si posezení s přáteli a mít všechny informace, které potřebuji.

Kromě jedné, dosti důležité – nevím totiž, jak se chová moje žena v době, kdy zde nejsem. Pozoroval jsem jisté signály... nu, byly to nejspíše maličkosti, kterým by člověk neměl přikládat váhu, ale je tu jakýsi věkový rozdíl a v poslední době jisté indicie... jakési tutlané telefonáty, nákupy šmínek a bluziček...

Nemá být to tykání jakýmsi znamením? Není to u tak sofistikovaného přístroje vyloučeno, on přece nemůže sám vytvořit text, řekněme: Žena tě klame... totiž Vás klame... nebo: Pozor na pana Bondyho ze sousedství... alesnadno mohl svůj stereotypní titulek *Nyní můžete svůj počítač bezpečně vypnout* – pozměnit, jak to udělal. Slovem *Můžeš mi naznačit své přátelství a solidaritu.*

Má žena právě vchází do dveří. Dívám se na ni. Ano, jsem paroháč. Abyc' h se ujistil, že nejde o mé přehlédnutí a skutečně jsem na obrazovce četl jeho pokyn s tím neobvyklým tykáním, zapínám PC a čekám, až se objeví základní menu. Pak program zavírám a čekám na onen titulek. Než se objeví, zaslechnu za sebou šustění šatů, žena přišla zutá, neslyšně, stojí za mnou a dívá se na displej. Nápis se objevil. Netyká mi, ale vyká – jako vždy.

Tím se vše vysvětlilo. Bylo to skutečné znamení a vyložil jsem si je správně – v její přítomnosti se displej tváří jakoby nic.

Ano, o mém i jejím osudu je rozhodnuto.

Boris Jachnin

1. Československý kongres Tradiční čínské medicíny v Hluboké nad Vltavou

Podařilo se nám zajistit přednášky předních odborníků z oboru TČM. Informace o tématech a programu na webu průběžně aktualizujeme, abyste se mohli těšit na 1. česko-slovenský kongres TČM spolu s námi. V sobotu proběhnou přednášky, v neděli workshopy.

Ve snaze zajistit pro Vás co nejpestřejší program, jsme si dovolili i několik malých odboček od Tradiční čínské medicíny, tak jak ji znáte a připravili jsme pro vás i témata tak trochu z jiného soudku: Chronoterapie v podání Evy Joachimové a pojetí rodiny v rámci teorie yinu a yangu v podání rodinných terapeutů MUDr. V. Chvály a PhDr. L. Trapkové. Dr. Bai Yunqiao, přední odborník na qigong – tuinu přislíbil aktivní účast na kongresu, přednese dvě témata.

Program: Pátek/17. 10. 2008 Parkhotel**** 19.00 připítek na uvítanou
Sobota/18. 10. 2008 Parkhotel**** 08.00 - 09.00 registrace
09.00 zahájení kongresu 09.15 – 12.00 odborné přednášky
12.00 – 14.00 polední pauza 14.00 – 18.00 odborné přednášky
20.00 galavečer

Neděle/19. 10. 2008 Parkhotel**** 09.00 – 13.00 workshopy

Z nabízených přednášek: Eva Joachimová, Chronoterapie, optimální řešení disharmonie (nemocí) dětských pacientů. MUDr. Vladislav Chvála, PhDr. Ludmila Trapková, Yin Yang rodiny. MUDr. Zuzana Vančurčíková, Respirační infekce. MUDr. Jozef Lucký, Vysoko v oblacích... ADHD – porucha pozornosti s hyperaktivitou z pohledu čínské medicíny. MUDr. Michal Strnad, Astma. Jana Arcimovičová, Dietetika u dětí. Mgr. Marcela Slavíčková. Na dalších příspěvcích dále spolupracujeme s přednášejícími, budou také umístěny na web, postupně zde naleznete malou ochutnávku ke každému tématu. *Bližší informace, přihlášky: Vzdělávací institut TCM, nám. Čsl. armády tel.: 387 965 131, e-mail: kongres@tcmkongres.cz*

Mají v ZOO problém s plodností?

V průběhu letošního léta se v hlubocké Zoo Ohrada podařil výjimečný odchov vzácného druhu zvířete. Po pěti letech marných pokusů se zde rozmnožila skupina rosniček zelených, silně ohroženého druhu žáby z naší přírody.

Úspěch nebyl zase až tak náhodný, byl vyústěním několikaleté práce, studia i spolupráce zoologických zahrad v rámci Evropské asociace zoologických zahrad a akvárií, jejíž je Zoo Ohrada členem. V Evropě úspěšně rozmnožuje rosničky pouze zoologická zahrada v Rize (Lotyšsko), která dokonce vytvořila a úspěšně zvládla reintrodukční program pro tento druh, který v Litvě původně, především díky změnám v krajině, prakticky vymizel. Zde získali pracovníci Zoo Ohrada cenné rady.

Rosničky v Zoo Ohrada nakladly svá první vajíčka již letos v polovině května, ale první snůšku prakticky ihned zničila horka, která v té době přinesla letošní jarní počasí. Pracovníci zoo byli překvapení nenadálou aktivitou žab, protože v té době se domnívali, že ještě neudělali vše pro to, aby žáby vajíčka nakladly. Přestože u plazů a obojživelníků je při takovém neúspěchu obvykle nutné čekat další rok na novou příležitost, hlubočtí chovatelé ihned vytvořili lepší technické podmínky pro přežití snůšky, především zajistili chladnější umístění a v odchovných nádržích zavedli provzdušňování vody.

Rosničky zelené zde naštěstí chovají ve dvou párech a již za týden se v akvateráriu objevila snůška přibližně dvou set vajíček od druhé samice, ze kterých se do týdne vylíhli malí pulci. Při vydatném krmení většina pulců rychle rostla a již na začátku července začaly z vody vylézat malé žabky, když pulcům postupně narostly nožičky a ztratili ocas. **Poslední pulec se zcela proměnil v malou rosničku v polovině srpna.**

I když se z celé snůšky zcela metamorfovalo (proměnilo se v žáby) jen 25 pulců, považují to pracovníci zoo za velký úspěch. Chovat naše druhy chráněných druhů zvířat je možné jen na zvláštní povolení a odchovy našich zvířat jsou většinou daleko složitější než u exotických druhů. Rozmnožení této žáby mimo jiné považují za symbol zapojení se do ochrany obojživelníků v rámci kampaně na jejich ochranu vyhlášené pro letošní rok Evropskou asociací zoologických zahrad (více informací na www.zoo-ohrada.cz)

„Peníze až do domu“

- bez skrytých poplatků
- žádné velké papírování
- jasná pravidla
- nepotřebujete ručitele ani ručení nemovitostí
- peníze na cokoli již od 3 000 Kč
- stačí zavolat

volná osoba
800 180 188
www.provident.cz

PROVIDENT
Víc než jen půjčka

Navíc se jim odchov podařil zcela přirozeně, ačkoliv jedním z klíčů k úspěchu měla být podle zahraničních kolegů aktivizace žab injekční aplikací pohlavních hormonů. Zatímco pracovníci zoo sháněli vhodné hormonální přípravky, pouštěli žabkám každý den několik hodin z magnetofonu skřehotání rosniček – takzvaný pářící hlas samců, který slouží k orientaci samic, provokování ostatních samců ke společnému skřehotání a má fyziologické účinky na ostatní jedince druhu. Skřehotání má vliv na přirozenou produkci hormonů – což nakonec znamenalo, že k umělé dotaci hormonů nebylo nutné přistoupit.

V době, kdy se pracovník zoo pokoušel sehnat potřebné hormonální přípravky (běžně se využívají například při léčbě neplodnosti u lidí) a kontaktoval kromě pracovišť univerzit i specializovaná lékařská pracoviště pro umělé oplodnění a léčbu neplodnosti, dostával se i do komických situací, kdy asistentka nebo personál takového pracoviště na druhé straně telefonní linky nechtěli uvěřit, že hormony potřebuje pro žáby, ale spíš se stydí mluvit o svých problémech a má originální výmluvu (určitě znáte ty případy: »Pane doktore, mám kamaráda a ten má nějaké problémy, co byste mu na to předepsal?«).

Roman Kössl, Zoo Ohrada

MODA Prostějov

INTERNETOVÝ OBCHOD - SUPER CENA A KVALITA

OBLEKY, DÁMSKÉ KOSTÝMY,
PÁNSKÉ A DÁMSKÉ KABÁTY

POUZE
ŠOKUJÍCÍCH **999,- Kč**

KOMBINACE SAK A KALHOT RŮZNÝCH VELIKOSTÍ **VŠECHNY VELIKOSTI VČETNĚ NADMĚŘŮ**

V případě zájmu o informace volejte!!! Po - Pá 8.00 - 18.00, So 8.00 - 13.00. Nutné vědět obvod pasu, výšku postavy a obvod přes prsa v cm!!! Zasiláme dobírkou. 100% záruka možnosti vrátit zboží zpět!!!

☎ 736 780 683 (T-Mobile), 723 524 799 (Telefónica O.), 608 765 072 (Vodafone), 572 541 014 (pevná linka)

všechny informace najdete na:

www.modaprostejov.cz

Hluboké dveře

Hezký nápad všímavého čtenáře přináší dva komentáře ke dveřím z pohledu Masarykovy třídy,, které jsou něčím zajímavé.

Všimli jste si jich?

Ochranu majetku je nutno řádně zabezpečit!
(Mašlička s petličkou asi nebude na fotografii dost výrazná. Tak až půjdete okolo...)

Úctyhodné stáří i fortelné řemeslo ukazují vrata v čp. 44, která ale volají po ošetření.

Lipa V. K.

Ze starostenské pošty

Kdybychom častěji zalistovali deníčkem senátora (a našeho starosty) Tomáše Jirsy, zjistili bychom, že jeho aktivity jsou vskutku rozmanité. Od organizování pražské výstavy fotografií na téma pomalu usychajícího srdce Šumavy, až po ... ano slyšíte dobře: Hřiště pro seniory! (Mlčte děti, my si také chceme hrát!)

Pro inspiraci mu náměty poslala paní Jana Blažičková, dokládajíc: *Jsem toho velký propagátor. Zatím ho v České republice nikdo nemá. Praha 6 bude doufám první. Mám o tom ještě další informace, kdyby Vás to nějak nadchlo. Pracuji na sběru nápadů na využití městské a příměstské zeleně netradičním způsobem. Je fakt, že vy to máte na Hluboké dost dobře vyřešené. V Praze je to ovšem jinak. Jenže tady se cokoli těžce prosazuje. Mimochodem i proto, že vše stojí víc než by muselo ...* Tak že by u nás něco podobného také vzniklo?!? Úžasné! Už se vidím, jak vyťukávám své přítelkyni Evě esemesku: Zitra žádný společný oběd jako každou středu, ale sejdeme se u houpaček! Neber si punčocháče, nýbrž tepláky!

Ale vážně! Není to žádná legrace. Spíš veledůležitá věc, přihlédneme-li k tragické fyzické indispozici některých občanů. A nemusí to být nutně senioři.

Hřiště pro seniory

– poskytnutí sportovního vyžití starším občanům na veřejných plochách, v parcích, v lesoparcích, v zeleni (outdoor– fitness)

– myšlenka pochází z Číny, vychází z tradiční čínské medicíny (před 20 lety první hřiště pro dospělé, dnes po celé Číně) a filozofie Thai–Chi – šetrně protahovat a posilovat tělo

– jako je pro děti důležité získání motorických schopností, pro starší generaci je důležité jejich udržení, vedle sportovních aspektů jsou důležité i aspekty společenské – kontakt, cesta z izolace

– na konci 90. let přichází tento koncept do Německa (1999 Schoningen, Niedersachsen)

– mnohá města zvažují vybudování hřišť (Berlín, Hamburg)

– nabídka na německých hřištích pro seniory obsahuje speciálně konstruované sportovní přístroje, které mají starším občanům poskytnout možnost tělesné aktivity (náradí umožňující pomalu a rytmicky

– věku přiměřeně – trénovat tělo bez zbytečné námahy), tato hřiště také nabízejí další volno časové aktivity (šachová pole, hřiště pro badminton, minigolf, šipky, stolní tenis), tyto přístroje nemají ve svém pojetí nic společného s tradičními posilovacími přístroji, jak je známe z posiloven – přístroje jsou vyrobené z nerezové oceli, mohou se využívat v běžném oblečení, jejich použití je snadné, nekomplikované a účelné, na přístrojích jsou srozumitelné informační tabulky, popis slovem i obrázkem

– v Německu jsou tato hřiště vnímána spíše více generačně, od 1– 100 let, pro děti na hraní, pro dospělé k cíleným rekondičním aktivitám (Generationenpark)

– Generationenpark a Seniorenspielplatz se však mírně obsahově odlišují, pod prvním se skrývá spíše koncept vybudování místa pro setkávání všech generací, vedle přístrojů pro seniory jsou zde i zařízení pro děti, Seniorenspielplatz je vnímán jako zařízení výhradně pro starší generaci – otázkou zůstává zda se tento koncept v Německu prosadí, např. ve

Španělsku se osvědčil, mají zde více než 40 hřišť, také ve Švýcarsku (Vitaparcours)

– koncept má i své odpůrce, také v řadách starších lidí – již název Spielplatz – hřiště – je irituje nádechem infantilnosti. Spíše než Seniorenspielplatz se v rámci politické korektnosti uvažuje právě o pojetí

Generationenpark.

Problém: – vysoké realizační náklady, 100.000 Euro

Pokud nechcete vyjet až do Číny, hledejte parky v Německu: Berlin – Preußenpark, cílem projektu je vytvoření místa pro setkávání všech generací ke hrám, sportu, z roku 2007 financován privátními sponzory Schöningen, Dolní Sasko, 1.park svého druhu v Německu z roku 1999, Norimberk z roku 2006

Při anketě mezi seniory se jich 90% vyslovilo pro vybudování parku.

Hra je prospěšná pro každou věkovou kategorii. Velký význam má zejména pro lidi v pokročilejším věku, kdy je aktivní životní styl důležitý pro delší a zdravější život. Zapojení hry do rekreačních aktivit pro dospělé pomáhá nejen utužovat zdraví, ale přináší i společenskou stránku a zábavu. Venkovní systém LifeTrail poskytuje aktivním lidem vyššího věku úplné tělesné cvičení. Skládá se z několika prvků, které lze nainstalovat blízko sebe v omezeném prostoru nebo podél stávajících stezek a pěším turistům umožní, aby k chůzi přidali i různé posilovací aktivity.

Tak co vy na to? Jednak můžete přimět starostu, aby v rámci své volební kampaně namířil iniciativu tím správným směrem a jednak můžete začít otravovat svá vnoučata žebráním o sponzoring! (Jestli našemu klubu důchodců nepřidáš na prolejšačku, řeknu na tebe mamince, že...) A věřte tomu, že vnoučata, která se jen hrbí u počítače a leží u televize, časem ještě rádi hřiště najdou...

Zajímavé odkazy: ■ www.damra.co.uk ■ <http://www.girovital.de/produkte> ■ www.hriste.cz

Sobotní odpoledne s večerníčky

Poslední zářijová sobota letošní sezony byla ve znamení večerníčků. Od 14:00 proběhl ve sportovním areálu hlubockého Sokola Večerníčkový dětský den pro veřejnost, organizovaný realizačním týmem baseballového klubu.

Během celého odpoledne byly pro děti připraveny různé znalostní, dovednostní i sportovně založené soutěže v duchu těch neznámějších večerníčkových postav. Pro velký zájem dětí se značným věkovým rozdílem byla soutěž rozdělena do dvou věkových kategorií, přičemž v každé kategorii bylo odměněno vždy deset nejlepších soutěžících s nejvyšším počtem bodů.

Předána byla i cena za nejhezčí obrázek oblíbené večerníčkové postavy. Během celé akce byl v areálu také volně přístupný Algida skákací hrad. Po vyhlášení výsledků bylo pro děti i jejich rodiče připraveno malé občerstvení v podobě špekáčků na ohni. Role moderátora dětského dne patřila opět Rádiu Kiss Jižní Čechy. Děkujeme všem příznivcům, kteří se této akce zúčastnili, a zároveň všechny zveme na další sérii dětských dnů v příštím roce!

atmosférou, dramatickými momenty, s nejistotou, naději a to vše podložené solidními útočnými i obrannými zákroky. Není pochyb o tom, že velká rodina hlubockých a zlivských žáků hraje opravdový, divácky zajímavý baseball. A protože jsou oba týmy součástí baseballového klubu, 16 vybraných nejlepších hráčů se od 3. do 5. října společně zúčastní Mistrovství republiky jako jeden silný tým.

Poslední letošní partnerský turnaj

Souběžně s Večerníčkovým dětským dnem opět proběhl tradiční partnerský turnaj v softballu, tentokrát za účasti firem Bosch, ČSOB a zástupců hlubockého klubu (většinou hráči týmu Muži C). Zápasy proběhly tradičně v soutěživém duchu a pohár pro vítězství si odnesl rovněž tradiční favorit – tým Bosche, na druhém místě pak tým ČSOB a třetí místo obsadili hlubočtí. Děkujeme všem soutěžícím partnerským týmům za nasazení během turnajů v roce 2008 a důležitou podporu všech našich aktivit.

Provoz zázemí ve sportovním areálu

S prvními podzimními dny byl pozvolna ukončen pravidelný provoz restaurace ve sportovním areálu hlubockého Sokola.

I přes chladnější počasí je však možné restauraci po dohodě využít k různým příležitostem (drobné firemní či rodinné oslavy, setkání, apod.) po dohodě s Davidem Šťastným (tel. 723 584 866, e-mail: stastny@hluboka.cz). Restauraci pro Vás připravíme dle Vašeho přání a díky výkonnému krbu si užijete útulného tepla.

Finálové zápasy žákovské kategorie

V neděli 21. 9. se k finálovým zápasům sešli na Hluboké žákovské oblastní týmy Hluboké, Zlivi a Spáleného Poříčí. Domažlice jako čtvrtý tým se tentokrát nezúčastnily a Hluboké tak přenechaly přímý postup do finále. Ve dvou dramatických zápasech žáci všech tří týmů ukázali velmi kvalitní

baseball. Vítězem finálového utkání se po dramatickém boji stal tým Zlivi (hrající pod hlavičkou a vedením hlubockého klubu), který porazil Hlubokou těsně 9 – 7. Zlivští získávají po sedmi směnách nádherného baseballu obou týmů, srovnatelného s dospělými kategoriemi zaslužené vítězství v oblasti a právo na postup na Mistrovství České republiky žáků v baseballu do Blanska.

Finálový žákovský zápas byl rozhodně nejpohlednějším baseballovým utkáním této kategorie v roce 2008 s vypjatou

Poslední zápasy softballistek

V posledních dvou zápasech jihočeského oblastního přeboru žen v softballu naše dívky získaly jednu těsnou prohru a jednu výraznou výhru s týmy ze Sezimova Ústí a z Českých Budějovic a umístily se tak celkově na druhém místě ligové tabulky. Postupují tak do kvalifikace o druhou českou softballovou ligu, která se uskuteční 3. – 5. října v Praze.

Mladší kadeti v lize druhí a třetí

V sobotu 13. září sehrály týmy mladších kadetů Hluboké a Zlivi finálová utkání Jihozápadního oblastního přeboru. Spálené Poříčí díky dvěma výhrám získalo první místo v oblastním přeboru, Hluboká se umístila na druhé příčce a zlivští Tygři obsadili místo třetí.

V prvním zápase podlehl zlivští Tygři vysoko Spálenému Poříčí 3:22. Tým se potýkal s kontrolou nadhozu a také problémy na pálce, Spálené Poříčí těchto slabín hojně využilo a získalo na svou stranu první výhru. Do druhého zápasu nastoupila Hluboká proti Spálenému Poříčí a v první směně dokázala odpovědět na dva doběhy soupeře třemi body. Poříčí přidalo ve druhé směně další dva bodíky, Hluboká odešla se třemi rychlími auty. V další směně se neprosadilo Poříčí, Hluboká ovšem srovnala a v dalších dvou směnách zvýšila náskok na 8:5. Šestá směna se pro Hlubokou

stala osudovou – po úspěšných odpalech Poříčí a řadě chyb Hluboké jsme soupeře zastavili až po šesti dobězích a zápas vzápětí získal zcela jinou dynamiku. Hluboká se snažila skóre korigovat a dařilo se i na excelentního nadhazovače Martina Krňoula. Přesto jsme byli několikrát chyceni mezi metami po nepozorném běhu po metách a tak jsme skóre upravili v šesté směně na pouhých 10:11 a třemi strike-outy ukončili dohrávku 7. směny. Důstojným finálovými zápasem tak byla ukončena sezóna 2008. Pro Hluboké tak skončila po celkem 11 výhrách a 3 prohrách velmi dynamická sezóna a jediný zápas rozhodl o nepostoupení na MČR.

Akce pořádané baseballovým klubem v nadcházejících měsících

Hluboký klub ani v podzimních a zimních měsících rozhodně nebude zahálet a připravuje řadu zajímavých akcí pro své členy i veřejnost:

Baseballový turnaj *Poslední homerun* 11.– 12. října (muži A, B)

Mužský baseballový turnaj ve Sp. Poříčí 18.– 19. října (muži C)

Podzimní brigáda a klubový turnaj ve slowpitchi – 25. října

Podzimní dílna realizačního týmu – 31. října – 2. listopadu, Šumava

Podzimní trenérská dílna – 28. – 30. listopadu, Šumava

Celoklubové setkání / předání ocenění – 12. prosince, Lovecký zámek

Vánoční setkání klubu – 22. prosince, hřiště a zázemí

Baseballový ples – 21. ledna 2009, Parkhotel

Foto Jan Pirgl: Večerníčkový dětský den Hluboký tým během partnerského turnaje Anetka Nestávalová během zápasu starších žáků

Beachvolleyball se připravuje na zimní spánek

Počasi v půlce září naznačilo, že už si v písku moc neužijeme, a skončila tak hrací sezóna. Kurty čeká zazimování a plážový volejbal se proměnil v průběhu září na šestkový, při kterém ženy Hluboká B zaznamenaly i po postoupení do vyšší soutěže úspěch – v průběžném pořadí vedou.

Letošní rok lze zhodnotit jako úspěšný, byla dokončena obnova povrchu kurtů, pořízen ochranný materiál na zvýšení bezpečnosti celého sportoviště a nové vybavení, na čemž se finančně podílelo Město Hluboká nad Vltavou. Bylo uspořádáno množství turnajů – od republikových po přátelské, o plážový volejbal roste zájem i mezi veřejností.

Děkujeme všem návštěvníkům a fandům našeho sportoviště a těšíme se v sezóně 2009 na viděnou!

*Zdeňka Chmelová
Beachvolleyball - T.J.Sokol Hluboká nad Vltavou
www.beach.hluboka.cz*

Dobrý den,

dovoluji si Vás oslovit jménem Domova sv. Anežky, který v Týně nad Vltavou od roku 1999 poskytuje sociální služby a provozuje chráněné dílny lidem se zdravotním postižením (www.anezka.tyn.cz).

Rok 2008 se přehoupl do své druhé poloviny a to je pro nás v Anežce pomalu čas oslovit Vás s nabídkou novoročenek a přání PF 2009. To proto, abychom vše stihli včas připravit k Vaší spokojenosti. Pokud Vás některé z přání zaujme, neváhejte nás kontaktovat.

Nabízené pohlednice můžete shlédnout na webových stránkách včetně cenové nabídky. Další možnosti našich chráněných dílen jsou ke shlédnutí na odkazech propagační, reklamní a dárková keramika, reklamní předměty, pohlednice, tkané propagační a reklamní výrobky. Odběr výrobků od naší chráněné dílny lze využít jako náhradní plnění povinnosti zaměstnávat povinný podíl osob se zdravotním postižením. Budu se těšit na Váš zájem, nebo naši případnou spolupráci,

*s přáním pěkného dne,
Jiří Svoboda*

Domov sv. Anežky, o.p.s Čihovice 30, Týn nad Vltavou, 375 01

tel: 385 724 007 Mobil: 604 270 725 E-mail: obchod@anezka-tyn.cz, www.anezka.tyn.cz

Ilustrace: Jitka Konrádová: Vánoční anděl

Spatříme tuto knihu v rámci oslav výročí AJG?

Sborník úvah o moderním umění (z pera M. Horníčka, R. Lukavského, N. Frýda, J. Šotoly a jiných) doplněný kritickými zápisy v návštěvních knihách Výstav imaginativního umění v AJG začátkem 60. let měl vyjít za spolupráce Věry Linhartové. Redigoval jej Boris Jachnin a v nákladu 1200 kusů jej nechalo vytisknout tehdejší českobudějovické nakladatelství Růže – v roce 1969. Ke čtenářům už sborníček nedoputoval. Téma a obsah utlé knižce tehdy nevyhověl přísným nárokům komunistických mocipánů a jejich budovatelskému pohledu na české umění. (Diktatura nikdy nerozumí vtipu spojenému s moudrostí – všimněte si!) Kniha byla zakázána. A čerstvě vytištěný náklad putoval rozhodnutím strany dělnické pěsti k sešrotování. (Pokud nevěříte, jaké věci se děly, nezapomeňte si zajít na film Skřivánci na niti – právě v něm se o šrotišti dějin dozvíte nejvíce a právě tento měsíc ho v Panoramě hrají.) Zřejmě se zachránil jen ten jediný výtisk knihy (láhev rumu a odvážný tiskárenský dělník) a skončil v rukách pana Borise Jachnina, českobudějovického filmového historika. A tak si v příštím čísle budeme moci přinést ukázky textu. Jsou půvabné a moudré (psané moudrymi lidmi tehdejší kulturní scény a půvabné a lidskou duši ilustrující – pokud se začteme do vzkazů zanechaných v návštěvních knihách.)

Tak aspoň několik těch vzkazů jako chuťovka pro příště! Těšte se.

- **Moderní obrazy nemohou potěšit pracujícího člověka.** (Podpis nečitelný)
- **Máme pěknou galerii, ale mizerné obrazy v ní.** (Podpis nečitelný)
- **Dejte Alši vale, jsme o sto let dále!** (Kučera)
- **Obrazy starých a starších mistrů jsou překrásné, obrazy kubistické lidské duši nic nedají.** (Za svaz čs. Invalidů z Prahy Kališná)
- **Galerie se nám velice líbila, až na některé obrazy, ze kterých není možno zjistit, co znamenají.** (JZD Pokrok se sídlem v Bohdalíně)

Říjen 2008 / 55. výročí Alšovy jihočeské galerie

Výstavy

Alšova jihočeská galerie, Hluboká

stálá expozice: Gotické umění / Malířství a sochařství, Nizozemské malířství 16.–18. století, České sochařství 20. století

Autoportrét v českém umění 20. a 21. století do 2. 11. 2008

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

stálá expozice: Nejstarší česká odborná škola keramická v Bechyni, Mezinárodní keramická symposia

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích

Miloslav Moucha / Životaběh do 2. 11. 2008

Pořady

Alšova jihočeská galerie, Hluboká

8. a 9. 10. 2008 Odborné sympozium k 55. výročí AJG

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích

15. 10. v 17:00 Hudební podvečer s posluchači českobudějovické konzervatoře

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, tel. 387 967 041,

e-mail: ajg@ajg.cz, www.ajg.cz

Pořady pro školy na objednávku/ zimova@ajg.cz

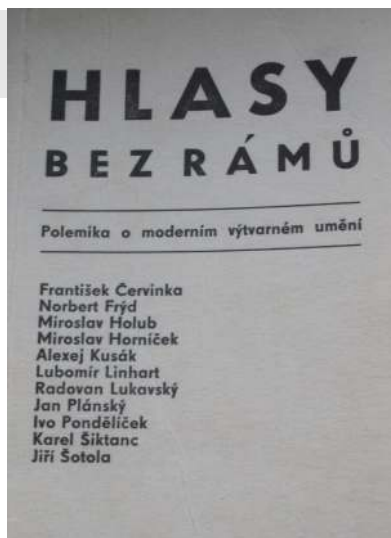
Výstavní sály otevřeny denně /AJG Hluboká / 9:00 – 16:00

Wortnerův dům v Českých Budějovicích / 9:00 – 12:30 / 13:30 – 18:00

Mezinárodní muzeum v Bechyni / říjen 2008 – duben 2009 zavřeno, prohlídky po telefonické domluvě

Každou poslední neděli v měsíci volný vstup

do všech expozic a výstav AJG. Změna programu vyhrazena!

PANORAMA

Biograf

■ **Středa 1. října – Ztracený poklad templářských rytířů.** Německo 2007. Rodinný. *Záhada kolem kostelů tajného bratrstva templářských rytířů ...* Hrají: Peter Gantzler, Kristine Rosenkrands Mikkelsen.

Režie: Giacomo Campeotto. Přístupný české titulky!

■ **Středa 8. října – Ztracený poklad templářských rytířů 2.** Německo 2008. Rodinný. *Záhada kolem kostelů tajného bratrstva templářských rytířů pokračuje...*

Hrají: Peter Gantzler, Kristine Rosenkrands Mikkelsen. Režie: Giacomo Campeotto.

Přístupný – české titulky!

■ **Pátek 10. a sobota 11. října – Cesta do středu země.** USA 2008. *Dobrodružný svět*

uvnitř země, které lidské oko ještě nikdy nespatriilo... Hrají: Brendan Fraser, Josh Hutcherson, Anita Briem. Režie: Eric Brevig. Přístupný – český dabing!!!

■ **Středa 15. října – Napola/Hitlerova elita.** Německo 2004. Drama. *Jak žít čestný život v nacistické škole za 2. světové války?* Hrají: Max Riemelt, Tom Schilling, Julie Engelbrecht. Režie: Dennis Gansel.

Přístupný od 15 let.

■ **Pátek 17. a sobota 18. října – Mumie: hrob dračího císaře.** USA 2008. Dobrodružný. *Zlo se právě probudilo v Číně ...* Hrají: Maria Bello, Brendan Fraser, Jet Li, Luke Ford. Režie: Rob Cohen.

Přístupný – český dabing!!!

■ **Pátek 24. a sobota 25. října – Bathory.** ČR 2008. Historický thriller. *Legenda o čarčtické paní ...* Hrají: Anna Friel, Karel Roden, Bolek Polívka. Režie: Juraj Jakubisko. Přístupný od 15 let.

■ **Středa 29. října – Nová Francie.** Kanada/ Francie 2004. Drama/romantický. *Příběh ze středověku o veliké lásce a lidské závisti ...*

Hrají: Gérard Depardieu, Irène Jacob, Vincent Perez. Režie: Jean Beaudin. Přístupný od 12 let – české titulky.

■ **Pátek 31. října – Skřivánci na niti.** DVD projekce. ČR 1969.

Drama/komédie. *Příběh z komunistické normalizace 60. Let podle knihy Bohumila Hrabala.* Hrají: Václav Neckář, Rudolf Hrušínský, Vlastimil Brodský. Režie: Jiří Menzel. Přístupný.

Začátky představení v 19.00 hodin.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

Pátek 3. a sobota 4. října – Kung fu Panda. USA 2008. Rodinný/komédie/animovaný. *I největšimu zoufalci se může splnit jeho sen ...* 18.00 hod. Režie: Mark Osborne, John Stevenson. Přístupný – český dabing!!!

Komorní scéna

Středa 8. října – Cestujeme po světě – Jižní Amerika. *O zážitcích z Jižní Ameriky bude vyprávět ing. Martin Poncar.* 17.00 hod. Zasedací síň městského úřadu.

Restaurace Rosa

pořádá další taneční párty

s kapelou Star 24.10. a 21.11.08 vždy od 21.hod. Tel. 736 202 255

Restaurace – Hotel Záviš

čtvrtek 16.10 od 18.30 – Povídání o Grónsku s promítáním fotografií – ing. Jan Pírgl

Galerie Knížecí dvůr

Vás srdečně zve na prodejní výstavu

Martin Zunt

Grafický záznam struktury povrchu

